بیست و هفتم رجب در منابع اهل سنت

استاد: «شَهْرُ رَجَبٍ اَلْأَصَبّ»[1]. «اصب» یعنی بسیار ریزان. اینطور یادم است. بسیار ریزان یا بسیار برخورد کنندە. ظاهراً شاه سلطان حسین بود کە علماء را جمع کرد تا قول مسلمی برای میدان بگویند. الآن مشهور این است و در همان زمان هم گفتند مشهور بین علماء سیزدە رجب است.

ولی هفتم شعبان هم دارد. مرحوم مجلسی[2] هم بحث کردەاند و احتمال نسیء را مطرح کردەاند. بیست و هفتم رجب هم زدن شیعە هنگامەای است، از کرامتی کە در نجف و در مشهد ظاهر میشود، معلوم است. از عجائب این است: البدایە و النهایە ابن کثیر را ببینید. خود اهلسنت از ابوهریرە حدیث دارند کە روزە دو روز بە اندازە شش ماە و شش سال است. ابن کثیر آن را در میکند. ولی آن را میآورند. برای خودشان است. نقل کتابهای شیعە کە نیست. آن دو روز چە زمانی است؟ یکی از آنها بیست و هفتم رجب است، دیگری هجدهم ماە ذی الحجە است کە عید مبعث و عید غدیر است. میگوید هجدهمی کە آیە «الیوم اکملت لکم دینکم» نازل شدە. ابن کثیر میگوید این حدیث درست نیست. چرا؟ چون از خلیفە دوم نقل شدە «الیوم اکملت لکم دینکم» در روز عرفە نازل شدە، نە روز هجدهم. خیلی بحث زیبایی در البدایە هست. منظور اینکە بیست و هفتم رجب هم در روایات آنها هست.

---

[1] النوادر (للأشعري) ، جلد۱ ، صفحه۱

[2] بحار الأنوار (ط - بيروت)، ج۳۵، ص: ۳۹

بازبینی #1
ایجاد شدە 23 آوریل 2026 12:15:19 توسط ... .
بە روزرسانی شدە 23 آوریل 2026 12:16:58 توسط ... .